

JÉGÉČKO

Školní časopis při Gymnáziu a SOŠPg Jeronýmova

Úvodní slovo

Taky už máte v hlavě jen koledy, dárky, bramborový salát, řízky a tu vánoční atmosféru? A už za pár dní je to tady. Ale ještě před tím, než všichni odejdeme na dva týdny vánočních prázdnin (DVA TÝDNY!), připravili jsme pro Vás poslední Jégéčko tohoto kalendářního roku. Najdete v něm spoustu ohlednutí, protože ke konci roku ohlížení tak nějak patří, spoustu kultury, netradiční poezie a taky trochu té vánoční atmosféry. Snad Vám zpříjemní ty poslední tři dny školy a podpoří vaši vánoční náladu.

Přejeme příjemné počtení!

Za celou redakci,

Lenka Strádalová

Obsah

3	Novinky
3	Ohlednutí za Ratabem
4	Stužkovák 4.A
5	17. listopad v kvartě
5	Beseda s Martinem Mejstříkem
6	Rozhovor...
6	...s učieli na téma: 17. listopad
8	Kultura
8	Přísně tajné: Hrubá nemravnost
9	Nedělní chvílka poezie
9	Kaligram
10	Čím se baví gympláci
10	Frazémy
11	Vánoce
11	Vánoční přání studentů
13	Vánoce učitelů

JIŽ TENTO TÝDEN!

recitační dopoledne

Vánoční kapr

19.12.2014

od 9.00 hod

v prostorách hudebního centra

Ohlédnutí za Ratabem

Už den před odjezdem roste nedočkavost, ale i nervozita z balení a cpaní všech potřebných věcí do batohu. Vždycky je s tím ohromný problém. Následující den ráno vidím opět po roce známé tváře, které oživily vzpomínky na Ratab z minulého roku, a těším se stále více. V tom přichází zdrcující informace. Nikam se nejede. Nikdo nechápe. Všichni překvapeni následujeme vedoucí ne směrem do vlaku, ale zpátky do centra Liberce. Na náměstí přicházíme k dráze, která byla nově vybudována pro konání jezdecké akce s názvem Velká Koňskokoňská. Závody to byly velkolepé, jak je v Liberci zvykem. Byla zde spousta diváků a mezi nimi i některé známé osobnosti města. Rozjela se zde dokonce i sázková kancelář. Každý z nás si zde našel to svoje. Sázkáři začali sázet, skrytí žokejové v sobě objevili jezdecké umění, a kdo se cítil být spíš koněm než člověkem, stal se jím. Pár lidí zaujalo místo i u stánku s občerstvením. Z této události jsme si všichni odnesli skvělé zážitky. A to nebylo zdaleka všechno... Po závodech jsme se odebrali zpátky na nádraží a již jsme nastoupili na vlak směr východní Čechy. Nikdo moc nevěděl, kam přesně máme jet, ale když jsme se objevili v centru velkoměsta Hradce Králové při západu slunce, začínalo to být divné. Mělo to však svůj důvod. V nádherném nočním centru

města jsme museli jako Vyzvědači zjistit důležité informace o strategických místech. Komplikací nebyla jen tma a to, že jsme se ocitli v úplně neznámém městě, ale i místní kontrarozvědka. Ta se snažila zneškodnit a pozatýkat veškeré naše špióny. Proto bezhlavé útoky do temných

uliček a pak následné zdlouhavé hledání správné cesty zpět k základně nebyly neobvyklé. Toto byl druhý suprový zážitek. Pro mě nejlepší z celého tábora. Hned bylo jasné, že následuje pro většinu z nás nejlepší týden prázdnin! Druhý den jsme dorazili do tábořiště. V průběhu následujících dní jsme prošli skrz spoustu skvělých her - například Zóna, Atlantida, Kleopatra nebo Útěk z vězení. Nechyběla ani tradiční Peťárna. Dokonce se nám podařilo jednu

noc téměř uhořet, naštěstí to ale odneslo pouze pět bot. Jak úžasně celý běh začal, tak nezapomenutelně i proběhl závěrečný den. Již brzy ráno za svítání nás po jednom instruktoři probouzeli a umisťovali na ruce hodiny, které nám odpočítávali čas do smrti. Celá tato hra byla inspirována filmem In Time. Proto naším cílem bylo dostat se do místa věčného mládí, kde čas už nehraje roli. Nesměl nám ale během cesty vypršet náš životní čas, pak bychom zemřeli a neuspěli. Prolézání odtokovou rourou pod rychlostní silnicí, přelézání ohradníků nebo brodění se přes potok dělalo tento úkol daleko těžším. Také jsme neměli čas na celou cestu, a proto jsme si ho v průběhu museli vydělávat prací. Nakonec se ale zlomek z nás do cíle dostal. Zde byla pro úspěšné přichystána spousta jídla a pití, dokonce i kino a denní tisk. Ti kdo zemřeli, měli smůlu.

A pak přišel závěrečný večer. Přijela pouť se vším všudy - střelnice, řetězkový kolotoč, autíčka, cukrová vata. Prostě úžasný! Nikomu z nás se nechtělo následující den domů. Pro mě byl tento běh nejlepší ze všech, na kterých jsem byl. Díky všem skvělým Íčkům, kteří zde odvedli pořádný kus práce.

Stužkovák 4.A

Čas je neúprosný. Ještě před chvílí jsem byla malá zakřiklá děcka, co se potulují po našem prestižním gymnáziu a strach mají ze všeho, co vidí. Letos v září jsme však prošli branami školy s pocitem naprosté nadřazenosti a jediné, co nás nyní dokáže zastrašit, je vědomí, že při pozdním příchodu potkáme pana zástupce, nebo když pan Pajerský přijde na hodinu s podezřele velkým štosem papírů. Ještě ale nic o nás nepovídalo světu, že to jsme my, maturanti! Proto nadešla ta velkolepá chvíle stužkovacího večírku, a to dne 7. 11. 2014. Naplánovali jsme nevinné posezení u čaje s finálním rozdělením stužek, což byl hlavní důvod pořádání tohoto večírku. Ovšem nepočítali jsme s tím, že

jsou naši učitelé tak neuvěřitelně zvrhlí, divocí a nezkrotní. Mysleli jsme, že je známe už nějakou tu dobu, a tudíž nás nic nepřekvapí, ale většina z nich přišla v podivuhodných hábitech z pradávných dob, z čehož jsme byli trošku v rozpacích, ale během těch let jsme se naučili nějaké toleranci, tak jsme se snažili krotit naše ústní koutky a zdvořile jsme přešli jejich vytříbený styl. Ale děla se jedna šílená věc za druhou, a tak naše představa o kultivovaném večeru se začala pomalu, ale jistě rozplývat. Místo zdvořilostních frází probíhaly divoké debaty, místo čaje... jiné pití a místo toho tamto. A jak už jsem řekla, čas je neúprosný, brzy nadešel čas ke slavnostnímu ceremoniálu a my

jsme byli o krok blíž k maturitě. Jenomže stejně jak je nemilosrdný čas, tak byli nemilosrdní i profesori, kteří razili heslo „noc je ještě mladá!“, takže noc dál vesele a veseleji pokračovala, přičemž my všichni jsme byli taky veselejší a veselejší a celá akce tak slušně gradovala až do svého finále, ovšem to se konalo až o pár... a ještě pár párů hodin později, ale to už byl opravdu konec všech konců a všichni jsme se vydali domů. Šli jsme na tento večírek jako obyčejní studenti a když skončil, vypadali jsme sice přiopile, ale konečně jako maturanti. Třetíáci, nebuďte naivní a nemyslete si, že naši učitelé jsou svatí, nejsou! Těšte se!

17. listopad v kvartě

Letos 17. listopadu jsme si připomínali 25. výročí... čeho?

Většina z nás přibližně tuší, kdy se blíží nějaké významné datum, a jsme nadšení, když je natolik významné, že nemusíme do školy. Vzpomenout si, co se slaví, už je věc jiná. A třída

kvarta se rozhodla, že nám připomene to, co by nemělo být zapomenuto. Nutno dodat, že k tomuto rozhodnutí jim značně pomohla paní profesorka Horanová. První přestávku se ze školního rozhlasu ozvala hymna

SSSR a pozvání, abychom se přišli podívat do jejich třídy na program, který přichystali. A písničky následovaly i o všech dalších přestávkách (např. Zvonky štěstí, Poupata, Holky z naší školky, Mně se líbí Bob, Sladké mámení a na závěr Modlitba pro Martu). Profesoři

mile překvapili, nejen že zpívali, někteří dokonce i tančili. Ty šťastnější třídy se na hodinu ulily z výuky a zavítaly do kvarty. Výzdoba třídy (včetně studentů) byla také přizpůsobená tehdejší době. Nad katedrou visel portrét Gustáva

produktů (no jo, dětské knížky už nejsou to, co bývaly...). Našli jsme „pár“ rozdílů mezi mladým pionýrem a dnešním skautem. Zhlédli jsme Husákův novoroční projev. Pak jsme se rozdělili na malé skupinky a u stanovišť jsme dostávali úkoly

typu „přiřaďte výroky k jejich autorům“ a „poznejte text Charty 77 a Anticharty.“ Rozloučili se s námi živou ukázkou Spartakiády před tabulí. Na závěr mi nezbyvá než poděkovat paní

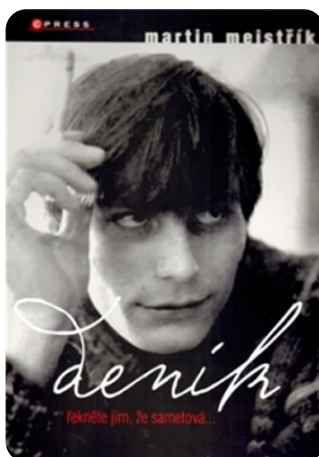
Husáka, nad tabulí visely sovětské vlajky. Na nástěnce se skvěla rudá hesla „Práci čest!“ a „Budujte naši socialistickou vlast“. Usadili jsme se na židle, a hned nám rozdali Rudé právo. V připravené prezentaci jsme pak mohli vidět porovnání tehdejších a dnešních běžných

profesorce Horanové a celé kvartě. Bylo vidět, že si na tom opravdu dali záležet a že je nevšední práce bavila. Na tuhle připomínku Dne boje za svobodu a demokracii a Sametové revoluce hned tak nezapomenu!

Anna Landsmannová

Beseda s Martinem Mejstříkem

V pondělí 15. prosince na naší škole proběhla beseda s jedním z hlavních představitelů studentského hnutí v listopadu 1989 Martinem Mejstříkem. Setkání trvalo dvě vyučovací hodiny a zúčastnily se ho třídy kvinta a sexta. Pro mě osobně byla přednáška velmi zajímavá a dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Pokud jste nyní zklamaní, že jste na besedě

nemohli být, doporučuji Vám alespoň knihu Deník – řekněte jim, že sametová. Za obě třídy bych chtěla poděkovat paní profesorce Havlíkové, že nám umožnila setkání s tak zajímavým člověkem.

...s učiteli na téma: 17. listopad

pan profesor Rozkovec

Co jste dělal 17. listopadu 1989?

V té době jsem byl v Liberci ve čtvrtém ročníku gymnázia F. X. Šaldy, ale moje sestra, ta v té době studovala v Praze, už končila své studium, a ne že by snad byla přímo na té demonstraci na Národní třídě, ale to, co se oficiálně objevilo v médiích, se okamžitě mezi studenty rozneslo.

Co pro vás toto datum znamená?

No, tak pro mě je to v podstatě jednak ten 17. listopad z roku 1939 a potom ten listopad, který se i mě bezprostředně týkal, protože nějakým takovým minimalistickým podílem jsem se těch akcí účastnil tady v Liberci, v tom smyslu, že třeba u nás na gymplu byla stávka, pak byla generální stávka, to bylo myslím taky v listopadu, jestli se dobře pamatuju, tak myslím, že 27. v pondělí. Pro mě to znamená zkrátka změnu, abych tak řekl, společenského zřízení a klimatu. Což je něco, co se mě dotýká.

Mrzelo vás, že jste nemohl být konkrétně v té Praze?

No mrzí, nemrzí... Tak teď už

se to stejně nevrátí, tak mi může být jedno, ale na druhou stranu dneska se najdou i lidi, kteří tvrdí, že by už bývali byli necinkali, to mě možná mrzí. Čímž chtějí naznačit, že zřejmě ten předchozí systém měl některé výhody, které ten stávající nemá, ale zase na druhou stranu tenhle má některé výhody, které neměl ten předtím. Ono všechno má svůj rub a líc, řekl bych. Takže v

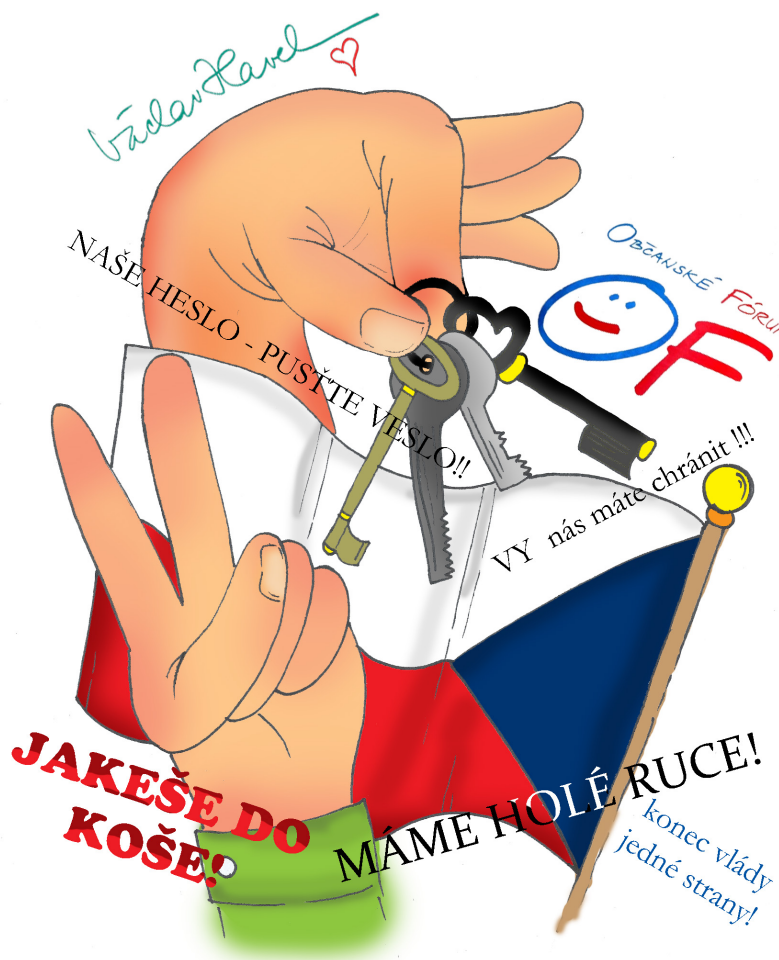
užil hezky, jestli to takhle můžu říct.

Kdybyste to mohl prožít znovu, rozhodli byste se jinak? Jel byste do Prahy, nebo byste zůstal v Liberci a účastnil se dění tady?

No, když vezmu na zřetel, že by mi bylo asi tolik, kolik mi bylo, tak já bych řekl, že mě to ani nějak nenapadlo. Já jsem pracoval na tom, na čem se dělalo tady, takže bych řekl, že je to lepší.

Taky naše země není jenom Praha, a že těch lidí tam bylo dost, takže jenom proto, abych měl ten zážitek, ale myslím si, že na faktickém stavu věcí je lepší zůstat tady. Tady to změnit. Tady žiju a jsem tu doma a samozřejmě když tam se sejde taková masa lidí, tak se tam dějí takové ty ústřední věci, takové ty hlavní, které pak zase spadají do těch jednotlivých regionů, ale řekl bych, že podstatné je se projevit tak nějak tady a pracovat na té změně obecně. Ne že by to byl nějaký útěk.

Jedna věc je ten zážitek a druhá to faktická účast, která něco znamená.

Praze jsem být mohl, mohl jsem se tam klidně vydat a užít si tu atmosféru, ale myslím si, že i tady v Liberci to mělo něco do sebe, takže Liberec, řekl bych, je město takový relativně radikalizovaný. Já jsem si to

pan profesor Pajerský

Kde jste byl 17. listopadu 1989?

Přesně kde jsem byl? To už si nemůžu pamatovat, to je v minulém tisíciletí, ale tu dobu jsem učil na Střední průmyslové škole strojní ve Varnsdorfu. Byl jsem třídní čtvrtáku zrovna v tu dobu, mám takový pocit.

A tomu asi předcházela celá řada nějakých menších demonstrací, třeba ekologických, a vím, že tenkrát jsem se o tu politiku vůbec nestaral a žádal jsem studenty, aby se do ničeho velkého nezapletli, protože nebylo vůbec jasné, jestli to skončí dobře, nebo špatně. A protože jsem se o to tak nějak nestaral, tak jsem tomu ani nerozuměl.

Co pro vás toto datum znamená? Popřípadě vaše pocity ohledně demonstrace, kde se cinkalo klíči.

Tak například k tomu cinkání klíčů, já jsem byl párkrát na těch demonstracích, začal jsem se orientovat trochu v té politice a vím, že poprvé, kdy jsem byl v té ohromné mase lidí, kde se cinkalo

klíči, tak to na mě působilo strašně silně, že jsem cítil pocit sounáležitosti jako nikdy předtím a ani nikdy potom. A začal jsem se od té doby starat se o tu politiku regionální, snažil se v ní orientovat, ale pak se ukázalo, že velká snaha tam byla, ale ta pravda nevíťezila nad tou lží. Ani tam a myslím si, že ani dneska.

Konkrétně v té době jste v Praze byl?

Ne, ne. Ve Varnsdorfu, tam byly taky demonstrace.

Kdybyste to mohl prožít znovu, rozhodli byste se jinak a jel do Prahy? Nebo byste nic neměnil?

To je těžká otázka, jestli bych v té době jel do Prahy. Kdybych se znovu vrátil v těch letech, tak si myslím, že bych se asi rozhodl stejně. Ne že bych se bál, ale neorientoval jsem se v politice. Věděl jsem, že je něco špatně, ale jestli bych zrovna já dokázal něco změnit, nevím. Navíc jsem prvním rokem učil. Nevím, jestli bych se rozhodl jinak. Já bych řekl asi spíš ne, protože já jsem do té politiky nikdy nezasahoval, vzhledem k

mým předmětům by třeba člověk ani nemohl nic, protože já mám předměty, kde se to nijak zásadně nemění a je úplně jedno jestli je u moci Áda, Béda a nebo Círda.

pan profesor Dlouhý

Kde jste byl tento den?

Vzhledem k tomu, že mi bylo 12 let, tak jsem byl s rodiči doma (asi) a hrál si s Legem z Tuzexu.

Co pro vás tento den znamená?

Svobodu, po roce 89 přišla skvělá 90. léta, kdy nic nebylo nemožné. Třeba i to, že když chci dětem koupit Lego, tak ho seženu na každém rohu.

Kdybyste to mohl prožít znovu, udělal byste něco jinak/co byste udělal?

V listopadu 89 asi nic, byl jsem fakt malý, ale v 2. polovině 90. let bych asi ještě víc cestoval – takové touhy jako jet po vzoru hippies po zemi do Indie, na Krym nebo z Pákistánu do Číny po Karakoram Highway si už asi nesplním. A není to jen tím, že mám ženu a děti.

Přísně tajné: Hrubá nemravnost

Koncem minulého měsíce jsem si s kamarády zašla do Malého divadla na představení Přísně tajné: Hrubá nemravnost od Divadla F. X. Kalby. Stejně jako na všechna jejich představení, jsem se i na toto neuvěřitelně těšila. Spíš než na samotný příběh jsem byla zvědavá na formu, kterou nám bude představení podáno, protože právě díky ní jsou pro mne představení od tohoto divadelního souboru vždy jedinečná. Každé „kalbácké“ představení je pro mne

Představení začalo a hned po prvních minutách mi bylo jasné, že tohle je kapku jiný šálek kávy, než který jsem čekala. Trvalo mi nějakou tu chvíli, než jsem začala představení vnímat a efektivně vstřebávat, ovšem hned, jak jsem se přizpůsobila mně tolik nečekanému podání, jsem začala hltat každé jejich

muže těžký fakt – Alan je homosexuál. V tomto představení se geniálně prolíná přítomný čas s minulým a vyvrcholení děje každému zaručeně vyrazí dech! Nechybí ani neuvěřitelně silné momenty, intenzivní emoce, erotické motivy (někdy až brutální), hluboké myšlenky, atmosféra tehdejší doby, skvělé herecké výkony, úžasné hudební i světelné efekty a spousta originálních nápadů. Zkrátka každý si zde něco najde. Přísně tajné: Hrubá nemravnost Vám

obrovskou inspirací, ať už myšleno z divadelní stránky, nebo díky již zmiňovaným, originálním a geniálním formám podání. Z každého jejich vystoupení odcházím obrácená do sebe, s otevřenými očima a obohacená o nové názory a silné zážitky. Právě proto jsem byla zvědavá, čím mě Divadlo F. X. Kalby překvapí dnes – a nezklamalo!

slovo, každou situaci, každý jejich pohyb. Byla to síla! Příběh se odehrává na začátku druhé světové války. Vypráví o Alanu Turingovi, který má neuvěřitelně veliké nadání pro matematiku, díky čemuž ho také vláda začne využívat ke svým tajným projektům. Kromě kruté doby, ošklivých vzpomínek na dětství a bolestivé minulosti, je tu ještě jeden v té době pro

určitě doporučuji. Bohužel kvůli odchodu Tomáše Dianišky, asi nejvýraznější osoby Divadla F. X. Kalby, do Prahy už se jejich představení nehrají tak často. Určitě se ale vyplatí čekat na další reprízu!

Kaligram

Víte, co je to KALIGRAM? Podívejte se na ukázkou kaligramu, pak jistě odpovíte, že...

Percy Bysshe Shelley

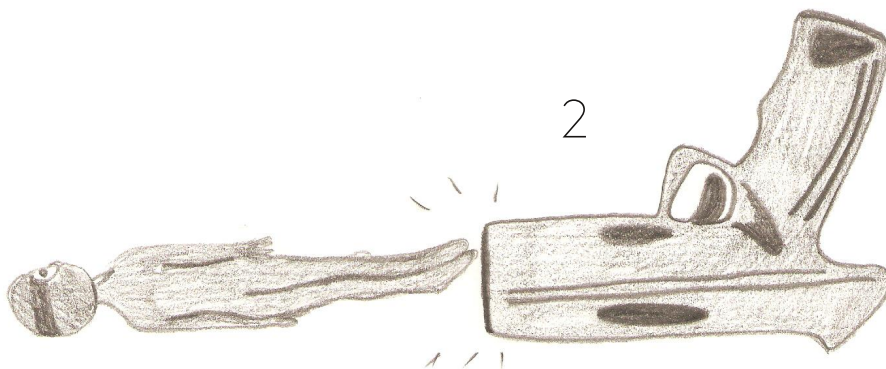
Měsíce

Mdlobou snad jsi bledolící
cestou nebem, díváním se k zemi,
bez družky sám putující
cizorodých hvězd zástupy všemi,
se měnící jak oko, jež nezná radosti
a nenalézá předmět hodný stálosti?

...kaligram je báseň v obraze.

Frázémy

Kterými frázémy se inspirovali žáci a žákyně následujících kresbách? Řešení najdete na poslední straně.

Vánoční přání studentů

Chlěl bych nové ponožky!
 Přeji všem žákům aby si mohli opravovat
 písemky. 📄

Přeji si aby napadlo 10 metrů sněhu, nasednu na sánky
 a jsem v tahu
 a jedu! Předemnou je kámen, bude se mnou ámen.

Přeji veselě vánoce plné radosti, a prosím: NEZLAMTE
 SI KOSTI! MERRY CHRISTMAS! Psi ty kosti si
 vážně nelamte!

Chci mít nového prezidenta,
 Nechci mít takového deníka.
píp

Budeme skromnější, chceme rozhlas, funkční vodovodní
 kohoutek, baterky do hodin

Přeji lidem radost, lásku a novou sílu do života.
 Ať vydržíte do dalšího roka.

Přála bych si, abych měla možnost pomoci dětem, které to potřebují. A aby nám tůdru
 profesor odpustil naši „klubovinu“. 😊 A hlavně chci panenku!

Přeju si vidět padat hvězdu!

Přeji této škole mnoho dalších úspěchů!

Přeji mír a svobodu celé galaxii

Mě někdy přeji udělat dolehnou školního roku.

Přeji Práta bych si vidět zlaté prasátko.

PŘEJI JEŽÍŠKOVÍ SAMÉ MĚKKÉ DÁRKY, AŽ SI JE HLAVNĚŽITĚ.

Přeji si, aby všichni byli zlataví.

Milý Ježíšku, přeji si, abych o Vánočních svátcích nepřibrala.

Nejdelešitější odstaví je, ale Audi pokouší mě.

Přeji si úspěšně dokončit Auto školu.

Každému přeji, aby se vyhl tenkému ledu ☺

PŘÍBA NA HRAD

Štěstí, zdraví, pokoj svatý, vinšujeme Vám.

Celé štěstí přeji něčímou lásku ♡

Každému přeji tu nejlegendárnější parbu na SILVESTRA! ♡

Ušem přeji vyřizování škodoveterní věcí!

Přeji si, abych v každém jídel ve školní jídelně
neměla najedla.

Svobodu kaprům!

Přeji si, aby se v učebně 2.L začalo konit kopit!

Milý Ježíšku, přeji si, aby na škole štěstí bylo křto! ☺

Přeji si, abych pod stromčkem našla svoji ztracenou peněženku.

Přeju všem jen to dobré.

Přeji si, aby se lidé 2.L opravili kopem!

Přeji si, aby se všechny tyto přání
splnily.

Se spoluseďící si přejeme, abychom přešly do dalšího ročníku.
 Přejí si vyhrát milion (u losu):
 Čas se brát, už se nikdy nemavrať!
 Přejí si sepsat domů za hmy.

Přejí si lesět na Měste.

Přejí si teple ponožky.

Vánoce učitelů

paní profesorka
Stránská

Jaké máte vánoční zvyky?

Vánoční zvyky teprve vytváříme, ale některé už máme. Zdobíme stromeček, chodíme na vánoční procházku, když se začne stmívat, nebo obdivujeme stromečky ostatních. Chceme přidat tradici, že budeme chodit někam i do přírody, když bude ještě světlo. Také zdobíme byt jehličím, aby to hezky vonělo. Pak koukáme na pohádky, já osobně miluju Popelku, ale nekoukáme jen na ni. Co si pustíme, to máme.

Pečete nebo peče někdo u Vás v rodině cukroví?

Peču vánočku, někdy dvě, a ještě perníčky. Ale letos, protože nějak nekamarádíme s cukrem,

spíš pečeme méně sladké, přičemž jeden, nebo dva alternativní druhy, ale jinak cukroví neděláme, jsem líná. (smích)

Patří k Vaší štědrovečerní večeři kapr?

Kapr ne, nechceme se podílet na týrání zvířat. (smích) Většinou k tomu je nějaké maso, ale kapr určitě ne.

paní profesorka
Havlíčková

Jaké máte vánoční zvyky?

Tak štědrovečerní večeři - klasicky bramborový salát a rybu, ale jinak dodržujeme i jiné tradice. Krájíme jablíčka, lejeme olovo, u čehož si vždycky říkáme, jaký symbol by v tom asi mohl být skryt, nebo pouštíme skořápkové

lodičky, přičemž moje sportovně založené děti mezi sebou vždycky závodí, a taky zpíváme koledy. Občas jsme i házeli pantoflem.

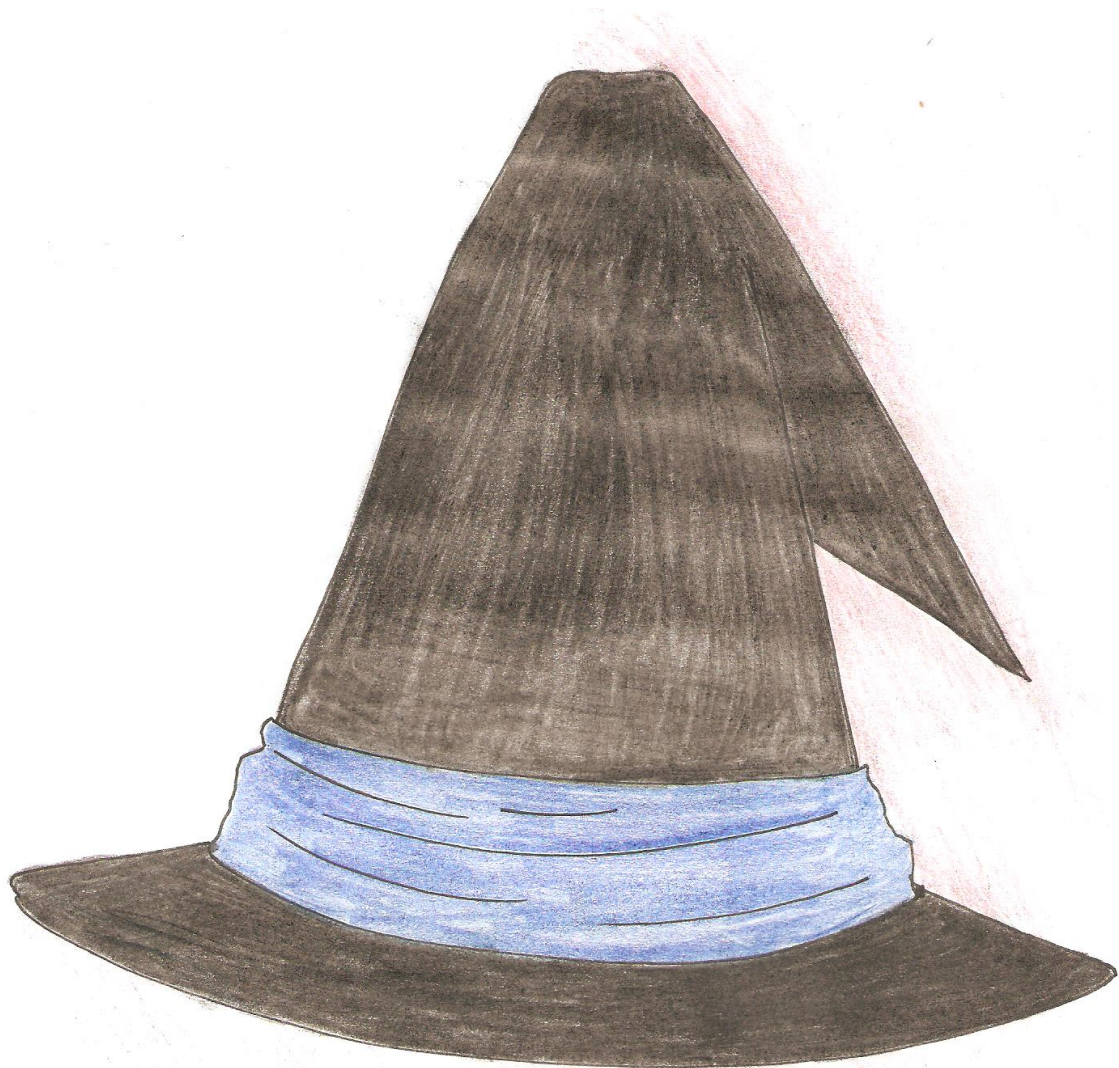
Pečete nebo peče někdo u Vás v rodině cukroví?

Ano, u nás peče celá rodina. Vždy tomu věnujeme jeden víkend, děláme jedenáct druhů. Děti většinou dělají cukroví s formičkami a já dělám vykrajované.

Patří k Vaší štědrovečerní večeři kapr?

No, já kapra moc nemusím a rodina se mnou drží krok, takže máme tresku.

Mezinárodní den
klobouků

14.1.2015!

error404:Řešení frazémů nenalezeno. Ale elita národa řešení jistě nepotřebuje.

Náklad: 20 čísel **Vydává:** Gymnázium a SOŠPg Jeronýmova **Periodicita:** Dvoutměsíčník **Redakce:** Arientová Veronika, Buchar Ondra, Kadavá Šárka, Landsmannová Anička, Palaščíková Míša, Staněk Matyáš, Strádalová Lenka, Štěpařová Terka, Vakrmanová Věra, 2L, 2M, 3L **Korektura:** Kadavá Šárka, **Mgr. Horanová Žaneta** **Ilustrace:** Matěj Bereckei **Editace a grafické zpracování:** Lucie Vondrášková **Šéfredaktorka:** Lenka Strádalová